

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

Головне управління Національної поліції в Луганській області

Слідче управління

вул. Дмитра Сірика, 1, м. Сіверськodonецьк, Луганська область

(адреса для листування-вул. Філософська, 39А, м. Дніпро, Дніпропетровська область, 49006)

suor@lg.police.gov.ua

Код ЄДРПОУ 40108845

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Дніпро

«06» червня 2025 року

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту слідчого управління Головного управління Національної поліції в Луганській області майор поліції Сенчик Юлія Володимирівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12014130570000443 від 08.06.2014 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до вимог ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

П О В І Д О М И В :

Нестеру Віталію Геннадійовичу, 07.12.1987 року народження, зареєстрованому за адресою: місто Луганськ, квартал Героїв Сталінграду, будинок 6, квартира 102, (інші персональні дані знеособлені відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»)

про те, що він підозрюється у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: у жорсткому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, а також у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Нестер В.Г.**

Із 19.02.2014 представниками РФ (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної

інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АР Крим і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань (далі – НЗФ), озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені НЗФ, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014. АР Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII та з цього моменту перебувають під ефективним контролем РФ.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм МГП).

Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК (IV)), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 27 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди

слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ст. 32 ЖК (IV) високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

У свою чергу, згідно зі ст. 147 ЖК (IV) серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема нелюдяне поводження та нелегальне ув'язнення.

Також, відповідно до ст. 75 (2) (а, а.1, а.2, b, e) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08 червня 1977 року (далі – ДП I) заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: (а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: (а.1) вбивство; (а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; (b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його форм; (e) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій (погроза вбивством).

Згідно зі ст. 8 (2)(a)(ii), (2)(b)(xxi), (2)(b)(xxii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування або нелюдське поводження; посягання на людську гідність, зокрема образливе і принизливе поводження; інші форми сексуального насильства є воєнними злочинами.

З метою реалізації окупаційної політики, впливу на громадян та юридичних осіб, шляхом порушення незаконних кримінальних справ, притягнення осіб до кримінальної або іншої відповідальності, а також затримання, арештів, обшуків, проведення інших незаконних дій, невстановленими досудовим розслідуванням посадовими особами РФ та підконтрольними їм представниками окупаційної влади прийнято рішення про створення НЗФ «групи швидкого реагування «Бетмен»» (далі – НЗФ «ГШР «Бетмен»»).

Починаючи із 27.04.2014, тобто із моменту утворення «ЛНР» по цей час, територія міста Луганськ та цивільне населення, яке проживає на ній та не брало участі у збройному конфлікті, перебувають під контролем представників російських окупаційних військ.

Усвідомлюючи усі вищенаведені обставини, громадянин України Нестер Віталій Геннадійович, 07.12.1987 р.н. (позивний «Субота»), не пізніше червня 2014 року (більш точну дату та час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), перебуваючи на території місті Луганськ, вступив до підрозділу «ЛНР» – НЗФ «ГШР «Бетмен»».

Нестер В.Г., діючи у складі НЗФ «ГШР «Бетмен»», за попередньою змовою із невстановленими особами із числа учасників НЗФ «ГШР «Бетмен»», розпочав злочинну діяльність, направлену на виявлення патріотично налаштованих осіб на тимчасово окупованій території міста Луганськ, які на думку останнього перешкоджали впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Луганської області, з метою подальшого здійснення впливу на патріотично налаштованих осіб, в тому числі із застосуванням психологічного та фізичного насильств.

В цей час громадянин України будучи цивільною особою, одягненою в цивільний одяг, яка у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі в бойових діях не брала, до таких дій не готувалась, в червні 2014 року знаходився на окупованій військовослужбовцями ЗС РФ території міста Луганськ.

06 червня 2014 року приблизно у післяобідній час на транспортному засобі марки «Hyundai» моделі «Tucson» сірого кольору, державний номерний знак який належить його сину, виїхав з міста Луганська до селища Широкий Щастинського (Станично-Луганського) району Луганської області. Приблизно о 15.00 год. (більш точний час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе) проїжджаючи незаконно створений блокпост, який був розташований на автодорозі на околиці селища Макарове Щастинського (Станично-Луганського) району Луганської області у напрямку населеного пункту Станиця Луганська Луганської області, був затриманий невстановленими учасниками НЗФ «ЛНР», озброєними вогнепальною зброєю, серед яких був Нестер В.Г.

Вищевказані невстановлені особи з метою придушення опору потерпілого, який перебував на водійському сидінні вказаного вище транспортного засобу, нанесли удари прикладом невідомої автоматичної зброї та іншими предметами по голові, тулубу, ногам та рукам витягнувши його із салона автомобіля, після чого одягнули на руки кайданки та поліетиленовий пакет на голову. Такими діями потерпілому створено зовнішні перешкоди для його вільного пересування в просторі та часі, тобто фактично було обмежено свободу його пересування.

Того ж дня невстановлені особи зі складу НЗФ «ЛНР» у багажному відділенні транспортного засобу марки «Hyundai» моделі «Tucson» сірого кольору привезли до приміщення дитячого табору, який розташований в селищі Суходіл (Піонерське) Луганської області (більш точний час та адресу під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе) та помістили його до напівпідвального приміщення однієї з будівель, що розташовувалось на території табору.

У період часу з 06.06.2014 по 13.06.2014 (більш точну дату та час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), Нестер В.Г., усвідомлюючи, що між Російською Федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт та діючи у зв'язку з ним, розуміючи, що

потерпілий на момент подій у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебував, під час затримання жодної зброї при собі не мав, участі у стриманні збройної агресії та бойових діях не брав, тобто був цивільною особою та перебував під захистом міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, діючи умисно, за попередньою змовою із іншими невстановленими представниками НЗФ «ГШР «Бетмен»», в порушення вимог ст. 27, 32, 147 ЖК (IV) та ст. 75 (2) (а, а.1, а.2, б, е) ДП І, піддавав катуванню та жорстокому поводженню потерпілого, а саме: неодноразово застосовував фізичний вплив у вигляді нанесення ударів невстановленими предметами по голові, тулубу, ногам та рукам потерпілого, а також погрожував вбивством шляхом розстрілу.

Крім того, Нестер В.Г., діючи умисно, за попередньою змовою із іншими невстановленими представниками НЗФ «ГШР «Бетмен»», в порушення вимог ст. 147 ЖК (IV), продовжував нелегальне ув'язнення цивільної особи – , що перебувала під захистом.

Так, 13.06.2014 у ранкову пору доби (більш точний час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе) Нестер В.Г., реалізуючи свій злочинний умисел на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, за попередньою змовою групою осіб з іншими невстановленими представниками НЗФ, висловлюючи погрози вбивством, вивели разом з іншими затриманими особами у кількості 10-13 чоловік на територію вищевказаного дитячого табору та поставили біля стінки будівлі, одягнули пакети на голову, пластикові затяжки на руки та, використовуючи невстановленого зразка вогнепальну зброю, почали розстріл вказаних затриманих. Через деякий час, коли потерпілому зняли пакет з голови, він побачив, що живими залишилось тільки 3-4 чоловік. В цей час Нестер В.Г., пройшовши вздовж вже лежачих осіб та, використовуючи невстановленого зразка вогнепальну зброю, здійснив постріли у голову цим особам. Надалі, один із представників НЗФ «ЛНР», із застосуванням засобів обмеження рухомості – пластикових затяжок на руках, проти волі потерпілого, помістив останнього до багажного відділення транспортного засобу марки «Hyundai» моделі «Tucson» сірого кольору, державний номерний знак .

На вказаному транспортному засобі Нестер В.Г., реалізуючи свій злочинний умисел на продовження нелегального ув'язнення потерпілого та застосування до нього фізичного та психологічного насильств, за попередньою змовою групою осіб, з іншими 2-3 невстановленими учасниками НЗФ «ГШР «Бетмен»», будучи озброєними вогнепальною зброєю, привезли потерпілого на територію Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, розташованого за адресою: квартал Молодіжний, 20А, місто Луганськ.

В цей же день, приблизно після 17-00 години (більш точний час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), перебуваючи на території університету, Нестер В.Г. за попередньою змовою з іншими невстановленими учасниками НЗФ «ГШР «Бетмен», будучи озброєними

вогнепальною зброєю, діючи умисно, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого та інших затриманих осіб фізичного та психологічного насильств, поставили біля будівлі гуртожитку та почали піддавати катуванню та жорстокому поводженню, а саме: хаотично наносили удари невідомими предметами по голові, тулубу, ногам та рукам, заставляли стати навколішки, принижували. Надалі Нестер В.Г. одягнув на голову потерпілого чорний пакет та затягнув його, в результаті чого почав задихатися та втратив свідомість.

У подальшому, невстановлені представники НЗФ «ГШР «Бетмен»» завели до однієї із кімнат підвального приміщення будівлі гуртожитка Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, розташованого за адресою: квартал Молодіжний, 20А, місто Луганськ, де його незаконно утримували до листопада 2014 року (більш точну дату та час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе). В зазначеній кімнаті, потерпілий утримувався один. В кімнаті були відсутні належні санітарні умови утримання, а саме: відсутнє штучне та природне освітлення, спальне місце та приналежності, доступ до питної води та туалету.

У період часу з 14.06.2014 по кінець липня 2014 року (більш точну дату та час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), Нестер В.Г., реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілого фізичного та психологічного насильств, діючи умисно, за попередньою змовою із іншими невстановленими представниками НЗФ «ГШР «Бетмен»», приблизно 5-6 разів (більш точну кількість під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), приходив до кімнати підвального приміщення, в якій перебував , та в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 ЖК (IV) та ст. 75 (2) (а, а.2, б) ДП І, піддавав катуванню й жорстокому поводженню потерпілого , а саме: хаотично наносив удари палками, кийками та іншими невідомими предметами по голові, тулубу, ногам та рукам, приковував кайданками до батареї, обливав водою, в результаті чого потерпілий втрачав свідомість. Коли потерпілий падав на підлогу, Нестер В.Г., використовуючи вогнепальну зброю, здійснював постріли біля ніг

Крім того, за вказаний період часу, у порушення вищезазначених норм міжнародного гуманітарного права, приблизно два-три рази (більш точну дату та час під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе) Нестер В.Г., за попередньою змовою із іншими невстановленими представниками НЗФ «ГШР «Бетмен»», реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на здійснення насильства над особистістю, наругою над людською гідністю, а також інших форм сексуального насильства відносно особи чоловічої статі, всупереч волі потерпілого та із застосуванням засобів обмеження його рухомості, приходив разом з іншими невстановленими особами до кімнати підвального приміщення, у якій перебував один, приковували останнього кайданками за руку або ногу до батареї, яка розміщувалась у приміщенні кімнати, після чого, взявши відро з водою, обливали останнього повністю. В цей момент Нестер В.Г. та інші невстановлені особи,

використовуючи електричний подовжувач та невідомий прилад у вигляді оголеного кабелю із штекером, приєднаним до електромережі напругою 220В, підносили вказаний пристрій, оголеною стороною приладу, до статевих органів та наносили останньому удари електричним струмом, тим самим, в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 ЖК (IV) та ст. 75 (2) (а, а.2, б) ДП І, вчинили дії сексуального характеру, пов'язані із застосуванням електричного струму до геніталій особи.

У вищевказаний період, утримуючи потерпілого у підвальному приміщенні, його майже не годували та не давали питної води, внаслідок чого він часто втрачав свідомість. Приблизно з серпня 2014 року почали давати їжу один раз на два-три дні, яка складалась із каші та інколи хліба або сухарів. Медична допомога не надавалась взагалі.

Зазначені побиття, тортури, психологічний тиск та сексуальне насильство спричинили сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності, погіршення психоемоційного стану.

Окрім цього, не дотримання людських умов утримання, антисанітарія, не надання медичної допомоги, моріння голодом та спрагою, моральні знущання порушили загальний стан здоров'я потерпілого, призвели до суттєвого зниження його ваги та психічних й характерологічних змін, які досягли ступеню психічного розладу.

Приблизно у листопаді 2014 року разом з іншими незаконно ув'язненими особами, перевезли на територію автотранспортного підприємства «Чорна сотня» (більш точну дату, час та місце під час досудового розслідування встановити не виявилось за можливе), де представники НЗФ ГШР «Бетмен», демонструючи автоматичну та вогнепальну зброю, погрожуючи таким чином її застосуванням у випадку супротиву, проти волі останніх, наказали спуститись до приміщення, що розміщувалось під автомобільною мийкою вищевказаного автотранспортного підприємства, де попри їх волю утримували приблизно три-чотири дні.

У подальшому, разом з іншими незаконно ув'язненими, перевезено до будівлі колишньої Державної податкової служби, розташованої за адресою: місто Луганськ, вулиця Коцюбинського, будинок 1, де його утримували до 29.12.2014.

Враховуючи вищевикладене, своїми умисними діями Нестер Віталій Геннадійович, за попередньою змовою із іншими невстановленими представниками НЗФ «ГШР «Бетмен»», порушив вимоги ст. ст. 27, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. 75 (2) (а, а.1, а.2, б, е) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І) від 08 червня 1977 року, які полягають у жорстокому поводженні з цивільною особою, зокрема: погрозі вбивством шляхом розстрілу, катуванні та нелюдському поводженні, актах сексуального насильства, що виразились у застосуванні електричного струму до геніталій потерпілого, а також інших порушеннях законів і звичаїв війни – нелегальному ув'язненні особи, що перебуває під захистом.

Таким чином, Нестер Віталій Геннадійович, 07.12.1987 року народження, підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий СУ
ГУНП в Луганській області
майор поліції

Юлія СЕНЧИК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу

Луганської обласної прокуратури
«5» червня 2025 року

Наталія БОРСЕНКО

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення

положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42КПК):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження *відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі* внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України).

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення та визнання винуватості*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст. 56 та 468 КПК України).

Підозрюваному роз'яснено, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, за вчинення яких передбачена відповідальність у вигляді позбавленні волі на строк більше десяти років, на підставі п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України (наявні достатні докази для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення).

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ «__» год. «__» хвилин «__» червня 2025 року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий СУ
ГУНП в Луганській області
майор поліції**

Юлія СЕНЧИК